

2040508090

Vragen van de leden Griffith (VVD) en Van Heteren (PvdA) aan de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over het boek 'Euthanasie, de praktijk anders bekeken'. (Ingezonden 9 februari 2005)

1

Heeft u kennisgenomen van het boek 'Euthanasie, de praktijk bekeken' van de Nederlandse Vereniging voor Vrijwillige Euthanasie (NVVE)?¹

1

Ja

2

Deelt u de mening dat het gedrag van enkele artsen, zoals dit in het bovengenoemde boek is beschreven, het gevolg is van veel onduidelijkheid over de zorgvuldigheidseisen rondom euthanasie?

3

Is betere scholing van artsen ten aanzien van euthanasie noodzakelijk? Zo ja, vindt u dat euthanasie een verplicht onderdeel van de opleiding tot basisarts moet zijn, en een vast aanbod in de beroepsopleiding in de bij- en nascholing? Zo neen, waarom niet?

2 en 3

Alle verhalen in het boek gaan over patiënten die zeer ernstig lijden en een verzoek doen om euthanasie. Sommige artsen in het boek reageren met veel begrip en andere artsen reageren afstandelijk. In de eerste hoofdstukken reageert de arts zodanig op het verzoek van de patiënt, dat de patiënt en zijn of haar naasten niet weten waar zij aan toe zijn en er uiteindelijk niet gebeurt wat zij hadden verwacht of gehoopt. Dat leidt tot schrijnende situaties.

Ook wanneer een arts zich niet zeker voelt over zijn interpretatie van de zorgvuldigheidseisen, kan hij of zij daarover advies inwinnen. Onvoldoende kennis met betrekking tot de precieze formulering in de wet staat niet in de weg aan een juiste bejegening van de patiënt. Belangrijk is dat een arts duidelijk is. Wanneer een arts meent dat euthanasie niet aan de orde is, dan moet de arts dit aan de patiënt duidelijk maken. De patiënt weet dan waar hij of zij aan toe is. Een arts die niet mee kan werken omdat hij gewetensbezwaren heeft, moet aan de patiënt medelen dat deze dit met een andere arts moet bespreken.

De zorgvuldigheidseisen zijn volgens mij wél voldoende duidelijk. Dit bleek bijvoorbeeld ook uit het rapport 'Medische besluitvorming aan het einde van het leven' uit 2003. Artsen zijn bovendien ook voldoende in de gelegenheid om kennis te nemen van de in de wet genoemde criteria. Zowel in de wetstoelichting als in de informatie over de wet die aan alle artsen is toegezonden, als in het onderwijsmateriaal in de artsopleiding en medische vervolgoopleidingen, als in de opleiding van de SCEN artsen, is voorzien in alle mogelijke duidelijkheid over de zorgvuldigheidseisen.

Dat betekent dat een vermeerdering van het aanbod in scholing niet nodig is. Er wordt immers via de SCEN consultants en via de medische (vervolg)opleidingen voldoende aandacht aan dit punt geschonken. De wetgeving over euthanasie is al een vast onderdeel van de artsopleiding en de relevante medische vervolgoopleidingen. De KNMG heeft mij laten

¹ www.nvve.nl

weten wel bereid te zijn om met enige regelmaat de aandacht van artsen (opnieuw) te vestigen op de bestaande regels en eisen.

4

Deelt u de mening van de NVVE dat patiënten meer klacht- en tuchtprocedures in gang moeten zetten? Bent u op de hoogte van de praktijk rondom klacht- en tuchtprocedures van patiënten, namelijk dat het overgrote deel van de klachten ongegrond wordt verklaard? Zo ja, wat bent u voornemens hieraan te gaan doen?

4

Patiënten kunnen een klacht indienen wanneer zij menen dat zij niet goed behandeld zijn. In het algemeen worden klachten over artsen zorgvuldig behandeld.

Onlangs is er door het CBO in samenwerking met de SOKG en de Universiteit van Maastricht een richtlijn Klachtenrichtlijn gezondheidszorg ontwikkeld, welke op 2 december 2004 in naam van de staatssecretaris door dhr. ir. J. de Goeij, Directeur-Generaal Volksgezondheid, aan het veld is aangeboden. De bedoeling van deze 'veld-richtlijn' is de kwaliteit van de klachtbehandeling te verbeteren. Hoeveel van de klachten in de praktijk gegrond of ongegrond worden verklaard is mij niet bekend. Het belangrijkste is dat de afwikkeling op goede gronden geschiedt.

Het boek van de NVVE vind ik een goed initiatief om te proberen om de praktijk te verbeteren. Het boek laat zien wat er mis kan gaan in geval van een verzoek om euthanasie en wat daarvan de gevolgen kunnen zijn. Artsen en andere geïnteresseerden kunnen hiervan leren.